

Szentesi-Zöldi László: Gy?z a trikolor

2019 október 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Három a magyar igazság.

El?ször *Orbán Viktor* biztosította barátságáról a távozó *Matteo Salvini* olasz belügyminisztert. Aztán a magyar miniszterelnök levelet írt *Giuseppe Conte* kormányf?nek is, kifejezve reményét, hogy a jöv?ben is együtt tudunk dolgozni közös ügyek mentén.

Majd a római konferencián Orbán Viktor általánosságban az olasz jobboldalhoz szólt, a hazáját szeret? embereknek üzent, és nem mellesleg finoman visszaszólt Conte kormányf?nek is.

Merthogy a második és a harmadik esemény között a magyar kormány kinyújtott kezét látványosan ellökte Olaszország miniszterelnöke. És nemcsak ellökte, de durván beleszállt a visegrádi országokba is. Hogy az olasz közönség ?t ezért pfujolta, az utána következ? Orbán Viktort pedig h?sként ünnepelte, az önmagáért beszél.

Közelebbr?l nézve az olasz helyzetet, amelyet Orbán Viktor a jelek szerint jobban ért, és – paradox módon – az olasz emberek érdekeit is jobban képviseli, mint a saját miniszterelnökük, különös fejleményre bukkanunk. Minél több id? telik el Matteo Salvini úgynevezett kivonulása óta, annál bizonyosabb, hogy valóban önkéntes visszalépésr?l van szó. Valahogy úgy áll a helyzet, mint Magyarországon a 2006-os választáson: utólag világos, hogy a Fidesznek nem akkor és ott kellett kormányt alakítania. *Gyurcsány* d?re módon belesétált a csapdába, bedöntötte az egész baloldalt, máig hatóan elpackázta az érdemi ellenzéki politizálást. És végigment a maga útján a Fidesz is. 2010-re soha nem tapasztalt fölénnyel vette be a hatalom sáncait, és hogy a lendület kitart, jelzik a rendre kétharmaddal megnyert választások, a töretlen népszer?ség.

További azonosság az olasz és a magyar helyzet között, hogy az ellenzéki pártok mohósága nem ismert határokat, és néhány morzsáért eladták magukat. Az Öt Csillag a Jobbikhoz vagy az LMP-hez hasonlóan eredetileg a teljes politikai spektrum tagadására szövetkezett, büszkén hirdette, hogy a korrupt elit egyetlen pártjával sem fog össze. Majd amikor felcsillant a lehet?ség, hogy koalíciós társat váltva hatalomban maradhassanak, sunyin összehúzták magukat, és betagozódtak abba a hatalmi elitbe, amelynek bírálatával annak idején felt?ntek. Ma az Öt Csillag engedelmes kiszolgálója a globális hatalomnak, csendben asszisztál Olaszország afrikaiakkal való elárasztásához, és nem mellesleg elutasította a Liga felhívását azonnali választásra, amely az egyetlen demokratikus felhatalmazást jelentette volna minden érintett párt és mozgalom számára.

Olaszországban most van 2006. A baloldal halálos ölelését elfogadó Öt Csillag népszer?sége valószín?leg hónapokon belül bezuhan. Már a koalíciós vita idejére elvesztették támogatottságuk felét, és a lejt?n nincs megállás. A baloldali pártok – akárcsak a kisebb jobboldaliak – lényegében stagnálnak. Matteo Salvini idén júliusban elérte az elérhetetlennek hitt 38 százalékos népszer?séget, amely túlszárnyalta a választási eredményét is. Csakhogy ez a maximum, legalábbis kormányhelyzetben. Salvini okosan felmérte, hogy ennyi, nincs tovább, és tanácsosabb átengednie a hatalmat egy id?re, ha nem akarja kockára tenni a Liga és Olaszország jöv?jét.
A szükségszer? megtorpanás és a borítékolható lecsúszás helyett elnapolta a gy?zelmet. Nem követte el azt a hibát, mint Gyurcsány és *Di Maio,* hogy rövid távú célokért feláldozza a teljes jöv?t. Lemondott a belügyminiszterségr?l, hogy kormányf?ként térjen vissza, kiszállt a hatalomból, hogy idejében fölkészülhessen a visszatérésre.

Mert amikor majd Salvini visszatér, akár koalícióban, akár egyedül, de mindenképpen megveri a hazug baloldali konglomerátumot. Visszatérhet a nemzeti politizálás, és ha Salvini kiépíti a maga centrális er?terét, ha valamilyen módon szövetséget teremt a többi nemzeti és jobboldali er?vel, akkor ciklusokon át övé lesz a hatalom. Igen, még abban az Olaszországban is, ahol olyan gyakorisággal változnak a kormányok, mint máshol a reggel és az éjszaka. Hiszen a mostani már a hatvanhatodik kabinet 1945 óta, ami egyrészt önmagában vicc, másrészt pontos jelzése annak, hogy éppen ideje politikai stabilitást teremteni, hiszen ezt a jelek szerint az olasz emberek még nemigen ismerik.

Hogy most mi következik? Az olasz társadalom egy id?re megtapasztalja a legrosszabbat. A kiköt?k nyitva, a négerek ellen?rizetlenül özönlenek az országba. Dél-Olaszország, amely eddig az Öt Csillagot választotta, politikai válaszút elé érkezett. Pontosan úgy, ahogyan a baloldali pártokat, mozgalmakat támogató magyar társadalom egyik fele is 2006-ban. Vagy a Jobbikot támogatók néhány évvel ezel?tt. A felocsúdás kellemetlen, de szükségszer?. És a történet végén felsejlik a jöv?, amely immáron nem szivárványszínbe, nem az iszlám zöldjébe, hanem a trikolórba öltözteti Itáliát.

Ezért kapott olyan nagy tapsot Orbán Viktor abban a hatalmas római sátorban. Mert vendéglátói pontosan tudták,

ki érkezett hozzájuk. Az az ember, akinek sikerült. És ha neki sikerült, sikerülhet másnak is Európában.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló